

Υπόθεση T-23/90

Automobiles Peugeot SA και Peugeot SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ανταγωνισμός — Διανομή αυτοκινήτων οχημάτων —
Κανονισμός περί απαλλαγής κατά κατηγορίες — Προσωρινά μέτρα »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 1991 655

Περίληψη της απόφασης

- 1. Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Παύση των παραβάσεων — Λήψη προσωρινών μέτρων — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Προϋποθέσεις ασκήσεως
(Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 3, παράγραφος 1)*
- 2. Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Απαγόρευση — Απαλλαγή κατά κατηγορίες — Κανονισμός 123/85 — Παρέμβαση ενός διαμεσολαβητή μεταξύ του διαιομέα και του τελικού καταναλωτή — Προϋποθέσεις — Αποκλεισμός των επαγγελματιών διαμεσολαβητών — Prima facie απαράδεκτος
(Κανονισμός 123/85 της Επιτροπής, άρθρο 3, περίπτωση 11· ανακοίνωση της Επιτροπής της 12ης Δεκεμβρίου 1984)*
- 3. Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Παύση των παραβάσεων — Λήψη προσωρινών μέτρων — Διαπίστωση της prima facie παραβάσεως
(Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 3, παράγραφος 1)*
- 4. Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Παύση των παραβάσεων — Λήψη προσωρινών μέτρων — Επείγον — Εξισορρόπηση του συνόλου των εμπλεκόμενων συμφερόντων
(Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 3, παράγραφος 1)*

5. Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Εφαρμοστέοι κανόνες — Πεδίο εφαρμογής *ratione temporis*

1. Απόκειται στην Επιτροπή, κατά την άσκηση του ελέγχου που της έχει αναθέσει στον τομέα του ανταγωνισμού η Συνθήκη και ο κανονισμός 17, να αποφασίζει, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, αν απαιτείται η λήψη προσωρινών μέτρων, εφόσον της έχει υποβληθεί σχετική αίτηση. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει, πάντως, να έχουν προσωρινό χαρακτήρα, να περιορίζονται στο μέτρο του εκάστοτε αναγκαίου και να εντάσσονται στο πλαίσιο της αποφάσεως που μπορεί να ληφθεί οριστικά.

Η Επιτροπή παραμένει στο πλαίσιο αυτό επιβάλλοντας σε έναν προμηθευτή αυτοκινήτων οχημάτων να αναστείλει, εντός ορισμένων ορίων, την εκτέλεση της εγκυκλίου που περιλαμβάνει διάφορες οδηγίες προς τους διανομείς του δικτύου της μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας, εφόσον η απόφαση αυτή θα αφορά το ζήτημα αν η εν λόγω εγκύκλιος συνιστά ή όχι παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

2. Ορίζοντας ότι η απαλλαγή κατά κατηγορίες που καθιερώνει ο κανονισμός 123/85 υπέρ ορισμένων συμφωνιών διανομής στον τομέα των αυτοκινήτων οχημάτων εφαρμόζεται επίσης όταν ο διανομέας αναλαμβάνει « να μην πωλεί τα αυτοκίνητα οχήματα της σειράς των προϊόντων που αναφέρεται στη συμφωνία ή τα αντίστοιχα προϊόντα σε τελικούς καταναλωτές οι οποίοι χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ενός ενδιάμεσου παρά μόνον αν έχει ήδη ανατεθεί γραπτώς στον τελευταίο να αγοράσει και, σε συγκεκριμένη περίπτωση, να αποδεχθεί την παραλαβή ορισμένου αυτοκινήτου οχήματος », το άρθρο 3, περίπτωση 11, του κανονισμού αυτού επιδιώκει να διαφυλάξει τη δυνατότητα παρεμβάσεως του διαμεσολαβητή υπό τον όρο ότι υπάρχει άμεση

συμβατική σχέση μεταξύ του διανομέα και του τελικού καταναλωτή. Πουθενά δεν προβλέπεται η δυνατότητα να αποκρούονται οι παραγγελίες οχημάτων στις οποίες προβαίνει ένας μεσολαβητής και να μη του παραδίδονται τέτοια οχήματα.

Τίποτε στη λήψη θέσεως της Επιτροπής, με την από 12 Δεκεμβρίου 1984 ανακοίνωσή της ή με την αντίδρασή της στην ανεπίσημη ανακοίνωση ενός σχεδίου εγκυκλίου που προερχόταν από έναν κατασκευαστή και προοριζόταν στους διανομείς του, δεν ήταν τέτοιας φύσεως ώστε να αφήνει να διαφανεί ότι τέτοια άρνηση θα μπορούσε να αντιταχθεί σε επαγγελματία διαμεσολαβητή. Δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι λαμβάνοντας προσωρινό μέτρο με το οποίο επιβάλλει στον εν λόγω κατασκευαστή να μη εφαρμόσει στο δίκτυό του την απαγόρευση εκτέλεσε των παραγγελιών του διαμεσολαβητή αυτού, απαγόρευση την οποία η Επιτροπή θεωρεί ότι συνιστά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, παραβίασε την αρχή της ασφαλείας δικαίου.

3. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει τη λήψη προσωρινών μέτρων κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 17 δεν υποχρεούται να διαπιστώσει την ύπαρξη *prima facie* παραβάσεως των κανόνων ανταγωνισμού στον ίδιο βαθμό βεβαιότητας που απαιτείται για την οριστική απόφαση.

4. Προκύπτει ερείγρον που δικαιολογεί τη λήψη προσωρινών μέτρων, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, με τα οποία να απαγορεύεται σε κατασκευαστή αυτοκινήτων οχημάτων να θέσει σε εφαρμογή ορισμένα μέτρα, προοριζόμενα να παρεμποδίσουν τη δραστηριότητα επιχειρήσεως που ασκεί διαμεσολάβηση στο εμπόριο αυτοκινήτων οχημάτων, όταν η

εφαρμογή των μέτρων αυτών θα είχε ως αποτέλεσμα να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξη του εν λόγω διαμεσολαβητή ενώ η δραστηριότητά του, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί παρά να έχει ελάχιστη επίπτωση στη λειτουργία του δικτύου διανομής του κατασκευαστή, αν ληφθεί υπόψη ότι τα προσωρινά μέτρα περιορίζουν στον προηγούμενο όγκο της τη δραστηριότητα του διαμεσολαβητή.

5. Εφόσον εμπίπτουν εν μέρει στο ουσιαστικό δίκαιο, κατά το μέτρο που θίγουν ευθέως τα συμφέροντα των διαδίκων, οι κανόνες που πρέπει να εφαρμοστούν για την κατανομή των δικαστικών εξόδων είναι εκείνοι του κανονισμού διαδικασίας που ίσχυε κατά τον χρόνο περατώσεως της συζητήσεως και της διασκέψεως και όχι του κανονισμού που ίσχυε κατά την ημερομηνία, τυχαία άλλωστε, δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 12ης Ιουλίου 1991 *

Την υπόθεση T-23/90,

Automobiles Peugeot SA και Peugeot SA, εταιρίες γαλλικού δικαίου με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενες από τον Xavier de Roux, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Loesch, 2, rue Zithe,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης αρχικά από τον Jacques Bourgeois, κύριο νομικό σύμβουλο, και εν συνεχεία από τον Giuliano Marengo, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενοι από τον Francis Herbert, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον G. Berardis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.